

[Niels Andersen.]

klage, at byggeriet er kommet ind i en udvikling, som for tiden har bragt bygge-rytmen ud af balance. Vi må vel på den anden side hævde, at vi er med i en udvikling, hvor man nu genopretter byggerytmen, sådan at resultatet af det, der foregår for tiden, og det indgreb, der skete for nogen tid siden, må blive, at der sker en mere rationel udnyttelse af den forhåndenværende kapacitet. Der er ikke sket nogen ændring i vor opfattelse af det, der skal foregå på grundlag af 1958-loven, i den tid, der er forløbet, og jeg håber, at den udvikling, vi har været vidne til, må fortsætte og resultere i et stort byggeri, sådan at der kan blive bygget flere boliger, og sådan at formålsparagraffen i den nævnte lov må blive opfyldt.

Med disse bemærkninger og i øvrigt under henvisning til, hvad jeg sagde ved første behandling, vil jeg gerne anbefale, at man stemmer imod det forslag til folketingsbeslutning, som er fremsat af venstre og det konservative folkeparti.

Alfred Jensen: Den kommunistiske gruppe tilslutter sig udvalgsflertallet og vil stemme imod det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Dette standpunkt har jeg for øvrigt allerede givet udtryk for ved forslaget første behandling. Jeg havde dengang mine tvivl om nytten af at lade sagen gå til behandling i et udvalg med en senere anden behandling for øje; men efter at socialdemokratiets daværende ordfører havde givet udtryk for, at det kunne være særdeles nyttigt i et udvalg at få lejlighed til at drøfte problemer vedrørende byggeriet, måtte man gøre sig visse forhåbninger, ikke mindst da hans begrundelse mandede ud i, at man måske så kunne komme med en henstilling til ministeren om en anden administration af loven. Jeg kan her ligesom andre ærede ordførere hen vise til, hvad der blev sagt ved forslaget første behandling, ikke mindst til, hvad den højtærede boligminister sagde ved den lejlighed om den dårlige administration af loven, de skavanker, den havde ført med sig, hvorved spekulationsbyggeriet havde fået en mere favorabel stilling end forventet, og hvorved der var tilføjet de sociale boligselskaber stor skade.

Man kunne vel nok forvente, at et udvalg, der var kommet til verden under sådanne forhåbninger, ville have holdt mere end 2 møder og var mødt med en betænkning på mere end 6 linjer. Jeg overser jo ikke, at tinget har haft forskellige debatter om boligproblemet, siden dette forslag til beslutning var til første behandling. Jeg vil dog minde om, at der fra den første debat om boligproblemet den 13. januar faktisk gik 2 måneder, inden vi fik den næste debat, nemlig den 16. marts. Der havde altså været al mulig grund for udvalget til at arbejde med disse problemer, og man kunne med rette forvente en betænkning af en anden art. Den har vi altså ikke fået, og vi ved faktisk ikke særlig meget om, hvad der er foregået i dette udvalg.

At man ikke kunne forvente, at flertallet ville gå ind for forslagsstillernes forslag, var jo ganske klart. Jeg skal ikke gå ind på at genopfriske de synspunkter, jeg har ført frem under tidligere debatter i folketinget; det må være tilstrækkeligt at hen vise til de udtalelser, jeg har fremsat, og gøre opmærksom på, at det, vi gik ind for, var at få en anden og bedre administration af loven i stedet for den forringelse, der her er foreslået; vi har endvidere i vort dagsordensforslag under forespørgselsdebatten angående byggestoppet gjort opmærksom på, at det var nødvendigt, at ministeren satte ind med kontrol af priser på materialer og forhold vedrørende byggeriet, at der blev fastsat priser på lejligheder i privat byggeri, og at loven blev ændret på en sådan måde, at alt etagebyggeri blev foretaget enten af kommunerne eller af de sociale boligselskaber.

Hermed har jeg i og for sig tilstrækkeligt motiveret, hvorfor vi agter at stemme imod dette forslag til beslutning. Jeg skal derfor ved denne lejlighed indskrænke mig til disse bemærkninger.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Jeg har for så vidt intet at føje til de synspunkter, hvad forslaget realitet angår, som den højtærede arbejdsminister fremsatte som boligminister, da vi havde dette forslag til folketingsbeslutning til første behandling den 13. januar. Jeg kan i dag kun erklære mig tilfreds med den stilling, som udvalgets flertal har taget, nemlig